

passerelle
platform voor jonge dans

IN DIT NUMMER

EEN LEVENDIG NETWERK	4
JONG GEWELD(IG) IN DE BUDATOREN <i>Marie Buyschaert, Jana Duynslager & Marie Vanhoutte</i>	5
NAAR EEN COMMUNITY VOOR HEDENDAAGSE DANS IN GENK <i>Judith Clijsters & Valentina Nigro</i>	6
DOUBLE BILL - VERTICAL WATERS <i>Elie Tass, Nick Robaey & Viktor Skatchkoff</i>	8
HET ONDERSTEUNEN VAN JONG TALENT <i>Dirk De Lathauwer, Stanislav Dobák & Jamie Lee</i>	10
DOUBLE BILL - BLIND SPOT <i>Manon Avermaete, Femke Legein & Dunja Lycops</i>	14
DANS IN TIJDEN VAN CORONA <i>Zoë Demoustier & Judith Clijsters</i>	16
PASSERELLE IN VOGELVLUCHT <i>Een greep uit onze werking van het voorbije jaar</i>	18
HET ONDERSTEUNEN VAN JONG TALENT <i>Iris Raspoet & Bérangère Bodin</i>	20
PROJECT IN BEELD <i>Through the Grapevine XS</i>	23

COLOFON

Editie: oktober 2020
Vormgeving: Happy Design
Teksten: Sproke
Foto's: Luc Depreltere e.a.
Coverfoto: Luc Depreltere
Druk: Drukkerij Vandekerckhove
V.U.: Bart Noels, Neder Mosscher 16, 8500 Kortrijk

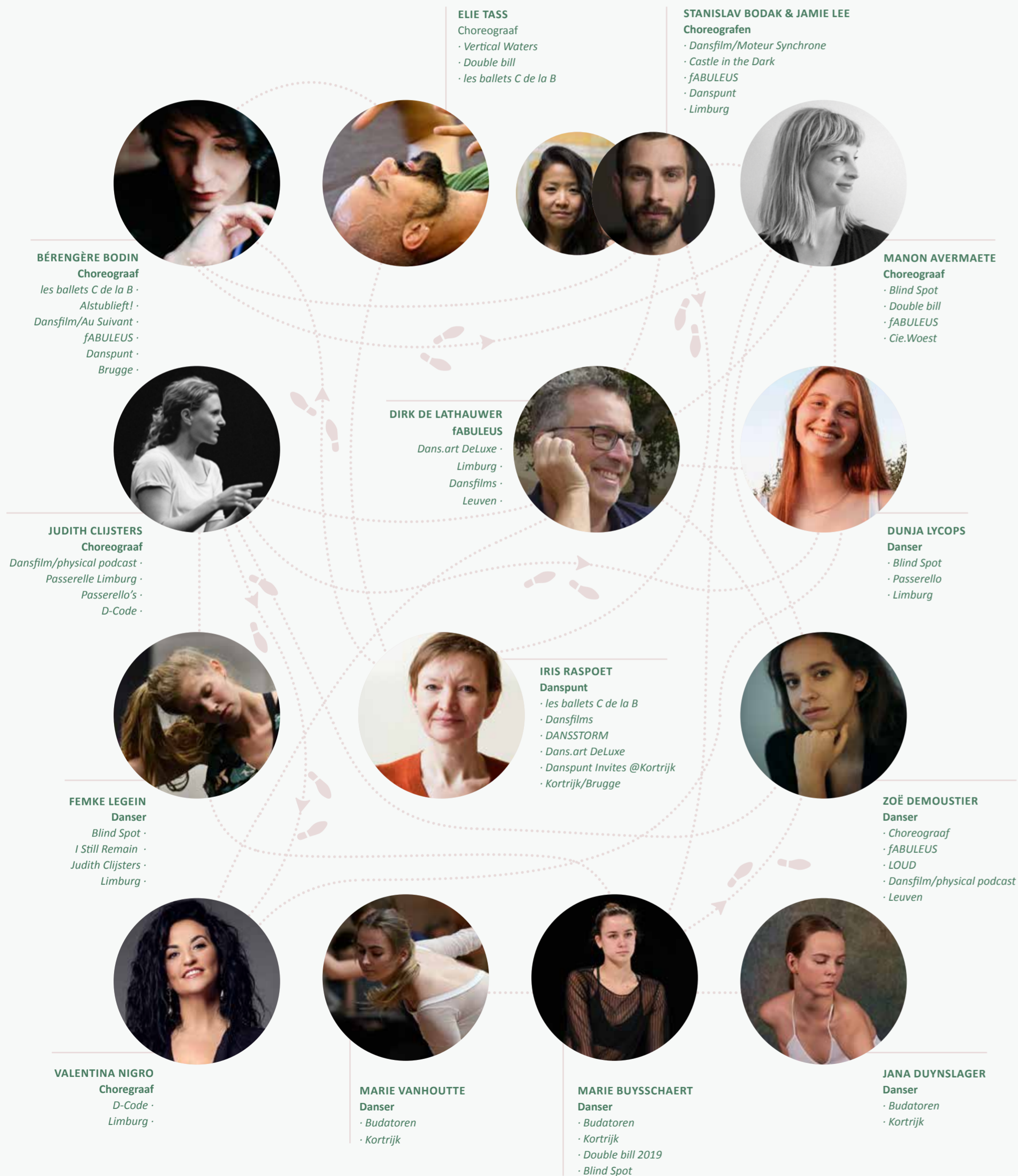
Dank aan de sponsors & overheden die Passerelle een warm hart toedragen en ons structureel steunen.

Lenneke Rasschaert leidt in het Concertgebouw van Brugge de warm-up van de jongeren voor de filmopnames van *Au Suivant*.

Au Suivant is een film die Bérangère Bodin maakte in opdracht van Danspunt, FABULEUS, Concertgebouw Brugge en Passerelle.

EEN LEVENDIG NETWERK

Mensen inspireren mensen, ideeën vertalen zich in projecten, projecten veranderen in hechte partnerschappen, dansers worden makers, jongeren groeien door tot professionals. Dit magazine illustreert mooi hoe Passerelle heel spontaan, vanuit de buik, mensen bij elkaar weet te brengen en samenwerking laat groeien. Iedereen die in dit magazine in beeld komt is op de een of andere manier bij Passerelle gestart of er gepasseerd, erdoor geraakt en heel graag teruggekeerd.

JONG GEWELD(IG)

in de Budatoren

Sinds 2019 beheert Passerelle de Budatoren in Kortrijk. Ze doet dat in nauwe samenwerking met Kunstencentrum BUDA. De zes studio's worden intensief gebruikt voor eigen projecten en workshops zoals de zomertellers, Through the Grapevine XS en The Hiphoptower.

Het is niet de bedoeling dat de Budatoren een gesloten toren voor de happy few wordt. Passerelle gooit de deuren van de studio's graag open voor jong talent. Ben je danser of maker of wil je graag een opdracht voor een auditie voorbereiden? Een kort onderzoeksproject opzetten? Of je eerste creatie uittesten? Dan ben je meer dan welkom in de Budatoren.

"Tijdens de lockdown wou ik een solo aanleren voor de Spaanse danscompagnie, Habemus Corpus. De productie is uiteindelijk omwille van corona afgelast. Maar het was wel fijn om terug het studiogevoel te hebben. Thuis ben je toch sterk beperkt in je bewegingen. Ik ben dan ook tot eind juni regelmatig de Budatoren ingedoken, om in vorm te blijven, online lessen te volgen en een auditie voor te bereiden." (Marie Buysschaert)

"Ik wou auditie doen bij een aantal danshogescholen maar omwille van corona moest alles via video gebeuren. Thuis is dat niet zo evident. Ik was superblij dat ik terecht kon in de Budatoren. Al is het best intens, zo op je eentje in een studio werken. Er kwamen bij momenten felle emoties aan te pas. Maar het is helemaal gelukt. Twee hogescholen reageerden positief en sinds september studeer ik bij Fontys Hogeschool voor de Kunsten." (Jana Duynslager)

"Ik studeer Docent Dans aan Codarts in Rotterdam. Tijdens de lockdown gebeurde alles van thuis uit. Maar het was voor mij én mijn huisgenoten best frustrerend toen ik op mijn kamer de online danslessen moest volgen. We moesten ook een solo maken en op locatie filmen. De Budatoren was de ideale oplossing. Het was zalig om weer vrij te kunnen dansen en ik kon er meteen mijn solo filmen. Met succes, want ik ben ondertussen met het tweede jaar gestart!" (Marie Vanhoutte)

NAAR EEN COMMUNITY VOOR HEDENDAAGSE DANS IN GENK

Geen workshop op school of een 'verplichte' voorstelling, maar jongeren die week na week in hun vrije tijd samenkomen rond hedendaagse dans. Het kan. Passerelle heeft in Roubaix en Kortrijk al zo'n experimenten opgezet. Jongeren uit kwetsbare contexten leren er via hedendaagse dans hun talenten ontdekken, bouwen vertrouwen op in elkaar en in zichzelf, en creëren samen een indrukwekkende voorstelling.

Wat nog indrukwekkender is: hele families leven mee. Hedendaagse dans wordt zo een echte hefboom voor de jongeren en hun omgeving. Ook in Genk begint Passerelle aan zo'n project te bouwen, samen met de Stad en het Nike Community Impact Fund. Vanaf 2021 krijgt Passerelle middelen van Vlaanderen om deze experimenten in Genk en Kortrijk in duurzame trajecten om te zetten.

JUDITH CLIJSTERS ARTISTIEK MEDEWERKER PASSERELLE

"Vanaf eind oktober krijgen we een zaaltje in het jeugdhuis waar jongeren regelmatig onder begeleiding kunnen repeteren en creëren. Stad Genk zet hier volledig haar schouders onder, wat ik super vind. Zo zet de jeugd-dienst de Chillamba's in. Dit zijn jongerenambassadeurs die letterlijk de straat op gaan om jongeren te betrekken. Daardoor hebben wij veel voelsprietten, ook bij jongeren die we anders moeilijker bereiken."

"Met Valentina Nigro hebben we ook een fantastische figuur om dit te trekken: choreografe, Italiaanse van afkomst, in Genk opgegroeid, warm, hartelijk en gepassioneerd. We weten dat je zo'n community niet zomaar uit de grond stampt. Dat vraagt tijd en geduld. Maar met onze ervaring, de entourage van de Stad Genk en een trekker als Valentina zie ik daar heel veel slaagkansen in."

GIRLS & GIRLS

VALENTINA NIGRO CHOREOGRAAF

Valentina is net op weg naar een eerste kennismaking met de groep meisjes waarmee ze straks in Genk aan de slag gaat. Ze heeft nog geen idee hoeveel meisjes er zullen opdagen. Ze heeft ook nog geen idee wat hun verwachtingen en vragen zijn. Maar ze weet nu al dat het geweldig wordt. Want in dit initiatief kan ze twee van haar grote passies combineren: het maken van danscreaties en het helpen groeien van jonge mensen. Tegen zo veel enthousiasme kan zelfs de meest dwarse tiener niet op.

Valentina Nigro is in Italië geboren, opgegroeid in Genk en woont in Antwerpen, waar ze ook Judith Clijsters van Passerelle ontmoette. Ze heeft recent NOI gelanceerd, haar eigen gezelschap. Al geeft ze al dansles sinds haar veertiende, vijftiende, en maakte ze ook toen al dansproducties. Dans is dus zeker één passie, maar groei is dat ook: "Ik vind het fantastisch om jongvolwassenen te helpen groeien. Om er mee voor te zorgen dat ze hun passie en talenten ontdekken en die kunnen ontwikkelen."

"Ik vind het fijn om al mijn kennis en kunnen in dit initiatief te kunnen stoppen. Meestal als ik een creatie maak, organiseer ik een auditie om de dansers te leren kennen en ga ik op zoek naar wat ik wil. Nu is het omgekeerd: ik werk met meisjes die ik niet ken en vertrek van wat zij willen. Ik ben heel benieuwd naar wat er bij hen leeft. Het is de bedoeling om tot een dansproductie te komen, maar ik laat dit van de groep afhangen. Het belangrijkste is om via dialoog, beweging en dans iets in gang te zetten. Vertrouwen bouwen en bij die jonge meisjes hun kracht als vrouw naar boven helpen halen."

"Nu is het omgekeerd: ik werk met meisjes die ik niet ken en vertrek van wat zij willen."

Elie Tass (*1981) danst sinds 2006 bij les ballets C de la B. Hij is er te zien in onder meer *vsprs*, *pitie!*, *Out of context-for Pina*, *tauberbach* en *nicht schlafen*. Daarnaast werkt hij met Ross McCormack aan de creatie van *[SIC]* voor dansgezelschap *Dancenorth* in Queensland (Australië) en met Sidi Larbi Cherkaoui voor *Puz/zle*. Voor Nicola Leahy creëert hij de solo *SHINE (VS SHEILA)*, en voor de laatstejaars aan de *New Zealand School of Dance* in Wellington maakt hij *IVORY*. In 2019 maakt hij met de laatstejaarsstudenten van de Paolo Grassi school in Milaan *Entrata di emergenza*, dat ook te zien is op het *Festival Morsi* en bij *Fondazione Prada* in Milaan.

De titel *Vertical Waters* suggereert water, uiteraard. Bewegelijkheid, altijd zoekend en een weg banend, maar ook stille-waters-diepe-gronden. De titel suggereert ook verticaal, uiteraard. Lichamen die opwaartse vormen bouwen, maar ook letterlijk rechtopstaande panelen op scène. Verwacht je dus niet aan een eenduidige voorstelling. Elie Tass laat zijn dansers en publiek op zoek gaan naar de vele laagjes in ons hoofd en lichaam, die schijnbaar onmogelijke combinaties van beweeglijk en onbeweeglijk, aanwezig en afwezig.

“Het is een beetje zoals tasten in het duister”, geeft Elie Tass mee. “Ik ben gestart met de idee van ongemak, discomfort. Maar dat week al vrij snel af naar een soort collectieve oefening om fysieke en emotionele weerstand creatief te gebruiken. Ik wou zien wat er gebeurt als je emoties door je lichaam laat trekken. Niet dat het een superemotionele voorstelling wordt of een diepgaand onderzoeksproject. De aanpak blijft redelijk intuïtief. Het is tegelijk een vrij spel geven aan, en zelfs aanwakkeren van, en toch ook een beteugelen van gewaarwording.”

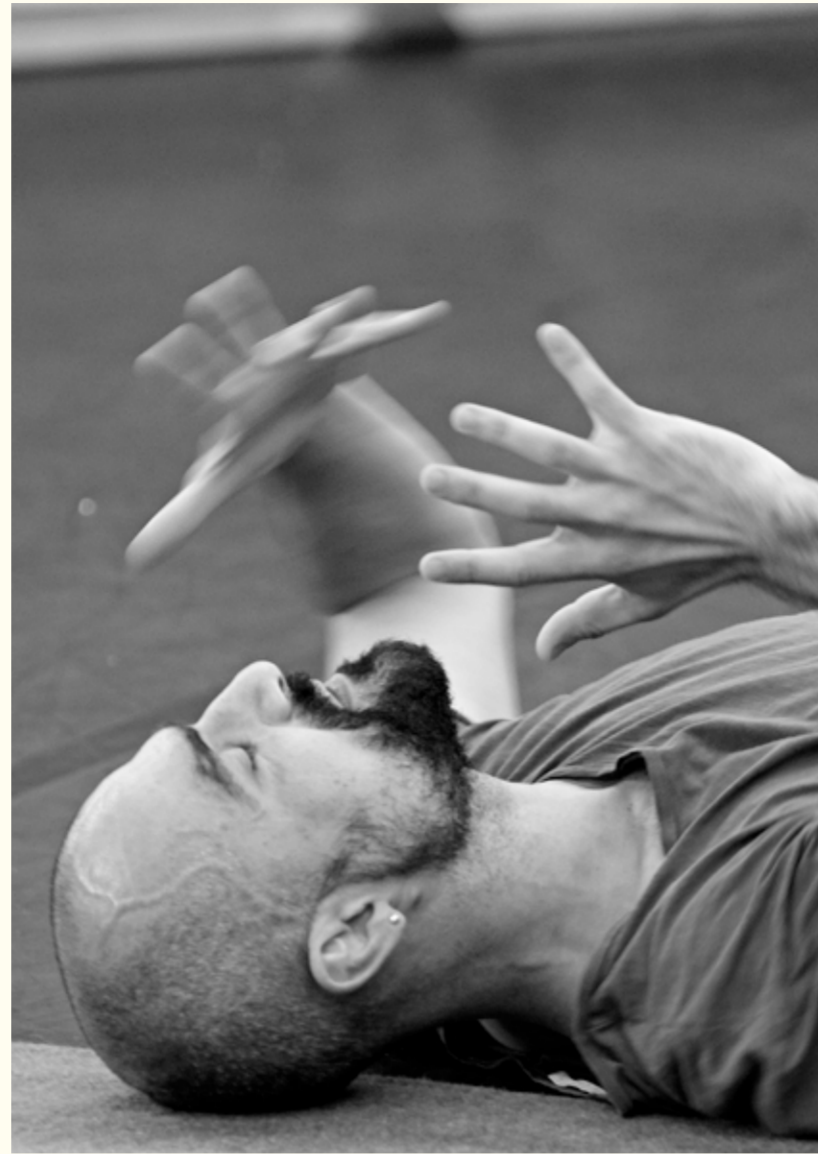
“Dat is zoals ik meestal werk. Ik vertrek niet vanuit een eenduidig concept maar vanuit een paar open ideeën en ik laat me dan leiden door mijn intuïtie en door die van de dansers. Geluid speelt ook een belangrijke rol en stuurt mee de voorstelling. Al is het iedere keer een balanceren: tussen het over je heen laten komen van informatie, klanken, bewegingen, emoties, en het navigeren, het in goede banen proberen te leiden tot één geheel. Het lijkt op het tegenovergestelde van een verdwijntruc: een soort tevoorschijntruc.”

“Passerelle geeft je als maker de vrijheid om die balans te zoeken en te vinden. Het is een kleine organisatie maar ze staan er wel. Zowel voor de dansers als voor de makers. Het zijn toffe mensen die je het kader en de ondersteuning bieden om zelf in alle vrijheid te kunnen

“Passerelle geeft je als maker de vrijheid om die balans te zoeken en te vinden”

werken. Omwille van corona is het maakproces deze keer wel een stukje anders verlopen. De tweede ronde van de auditie is bijvoorbeeld online moeten gebeuren. Ik heb vragen en opdrachten uitgewisseld per mail en video. Maar we hebben toch ook een aantal dagen intensief ‘live’ kunnen werken.”

“Ik heb nog niet vaak met jonge mensen gewerkt. Ik weet dat mijn aanpak vrij serieus kan zijn, maar de dansers zijn echt meegegaan in die zoektocht, in het experimenteren met sensaties en bewegingen. We hebben al een eerste toonmoment achter de rug om te zien wat werkt en niet werkt. Straks beginnen we terug met de workshops, om dan in november het resultaat aan het brede publiek te laten zien.”

CREDITS
concept en creatie: Elie Tass
dans en creatie: Viktor Skatchkoff, Nick Robaey en Léa Vinette
gerealiseerd door Passerelle vzw i.s.m. Stad Kortrijk

DOUBLE BILL VERTICAL WATERS ELIE TASS

NICK ROBAEY EN VIKTOR SKATCHKOFF DANSERS

Nick Robaey en Viktor Skatchkoff dansen allebei in Vertical Waters. Nick is autodidact, heeft West-Vlaamse roots maar woont er niet meer, en staat voor het eerst in een productie van Passerelle. Viktor geeft zelf dansles, woont in Kortrijk, en doet voor het derde jaar op rij mee aan de double bill.

Nick Robaey: “Ik was heel nieuwsgierig naar de choreograaf. Bij de auditie was het al veel improviseren, en dat is ook zo tijdens de creatie gebleven. We zijn helemaal niet van een vastgelegde choreografie vertrokken. Het draaide eerder om op zoek gaan in je lichaam, het aftasten van emoties en bewegingen. Dat spreekt me veel meer aan dan

danspassen instuderen.”

“Ik ben nog niet zo lang gestart met dans. Ik had daarvoor wel veertien jaar basket gespeeld. Dribbelen, springen, dat was mijn dansopleiding. Ik kende Passerelle nog niet. Het is fijn dat ze ook minder geschoolde dansers de kans geven om te creëren. De faciliteiten hier in Kortrijk zijn ook fantastisch. Na de lockdown weer in een studio mogen werken deed deugd, en het was ook heel fijn samenwerken met Elie, Viktor en Léa.”

Ook Viktor vond het fijn samenwerken: “Het is de derde keer dat ik aan een double bill meedoe, telkens met een andere choreograaf. Het is tof om de verschillen te zien. Elke choreograaf heeft weer een eigen kijk en aanpak. Elie Tass werkt bijvoorbeeld net als Peter Savel vorig jaar veel met

improvisatie, maar wel altijd vanuit een thema. Het is precies alsof je een beetje verdwaalt maar tegelijk toch weet waar je naar toe wil.”

“Elke choreograaf heeft weer een eigen kijk en aanpak.”

“Het was niet evident om er na de lockdown meteen terug in te komen, maar ondertussen zit ik er weer helemaal in. Het is bij momenten alsof je in trance bent. We gaan van de ene emotie naar de andere en uit die emoties ontstaan de bewegingen. Precies zoals een wachter, die blijft stromen en trekken.”

HET ONDERSTEUNEN VAN JONG TALENT

Dirk De Lathauwer

“Passerelle trekt die passie rond hedendaagse dans en danseducatie open tot echt ambassadeurschap.”

“fABULEUS is een uniek productiehuis voor dans en theater. Centraal staat de artistieke samenwerking tussen (zeer) jong talent en (meer) ervaren makers.” Klinkt verdacht veel als Passerelle? Klopt, geeft Dirk De Lathauwer mee: “We focussen allebei op jongeren, we werken vaak met dezelfde choreografen samen, en onze visie op talentontwikkeling spoort samen. Alleen is bij ons de finaliteit puur productioneel, terwijl bij Passerelle het doel een stukje breder is.”

**DIRK DE LATHAUWER
ALGEMEEN EN ARTISTIEK LEIDER FABULEUS**

Dirk De Lathauwer heeft Passerelle al vaker in zijn werking ontmoet, via heel diverse wegen. In de beginperiode van Passerelle, toen hij bij Artforum werkte. Als lid van de commissie kunsteducatie, waar de plannen van Passerelle ook passeerden. En nu vanuit fABULEUS, voor een coproductie met Danspunt en Passerelle van twee dansfilms met jongeren. Het maakt dat hij mee op de eerste rij zat om Passerelle te zien evolueren naar de ambassadeur van hedendaagse dans in Vlaanderen: “Passerelle is toch de organisatie in Vlaanderen die het meest met die passie rond hedendaagse dans en danseducatie bezig is. Zij bieden niet enkel educatie, maar trekken dit open tot echt ambassadeurschap.”

“De voorbije jaren botsten we meer en meer op een frustratie bij fABULEUS: we zien op onze audities telkens ruim 100 jongeren afkomen. Dat zijn 100 getalenteerde jongeren die bereid zijn om een intensief engagement van zowat twee jaar aan te gaan, van het maken van de productie tot en met het rondtoeren ermee. Alleen kunnen we er telkens maximum een tiental selecteren. Van die 90 anderen moeten we dus helaas afscheid nemen. Dus zijn we met Passerelle gaan nadenken over wat we die andere gemotiveerde en getalenteerde jongeren konden bieden. Passerelle is even artistiek qua aanpak als fABULEUS, maar de scope is breder en het engagement dat ze vragen van de jongeren is iets minder langlopend.”

“Het format dat uiteindelijk bij onze brainstorm naar boven kwam, was dat van de film: het voorzien van

workshops en repetities, en een aantal draaidagen. Op die manier kunnen jongeren hun creativiteit en engagement kwijt en krijgen ze op het einde toch een product dat getoond kan worden, waar ze trots op kunnen zijn. Passerelle heeft er Danspunt bij gehaald, die ook zeer enthousiast reageerde, en zo hebben we nu de voorbije maanden gewerkt aan twee films, één in Brugge samen met het Concertgebouw, en één in Limburg, samen met zeven cultuurcentra.”

“Dit is een voorbeeld van hoe we de complementariteit tussen fABULEUS en Passerelle concreet uitwerken. Maar we zien het ook heel informeel opduiken. Artiesten uit de fABULEUS-stal gaan creaties maken bij Passerelle, zoals Zoë Demoustier met het LOUD-project. Omgekeerd zijn wij in gesprek met Anneleen Keppens, die een lang verleden heeft bij Passerelle, om voor fABULEUS een productie te maken. Het is heel fijn hoe we, elk vanuit onze accenten, jonge makers, vaak in een andere fase van hun ontwikkeling, vooruit kunnen helpen en linken kunnen leggen.”

“Passerelle durft ook die processen, die ontwikkeling, zichtbaar maken. Wij zijn vanuit fABULEUS vooral zichtbaar met onze producties, maar Passerelle investeert ook in het laten zien van de gevoelens van jongeren, hoe ze groeien, welke ambities ze hebben. Dit betekent dat je continu beeldmateriaal moet verzamelen, interviews moet afnemen, enz. Neem nu dit magazine bijvoorbeeld. Het brengt niet alleen de resultaten in beeld, maar het laat even volwaardig de processen achter de schermen zien. Ik geloof dat je zo een heel mooi, duurzaam draagvlak kan creëren, ja.”

“Het is heel fijn hoe we, elk vanuit onze accenten, jonge makers vooruit kunnen helpen.”

MOTEUR SYNCHRONE

Dansfilm in opdracht van Danspunt, fABULEUS, Passerelle en zeven Limburgse cultuurcentra

**STANISLAV DOBAK & JAMIE LEE
CHOREOGRAFEN**

Stanislav Dobák & Jamie Lee hebben al eerder met Passerelle gewerkt en keren er graag terug. Want “jonge dansers zijn pure passie. Ze nemen alles zo gretig op en dagen je uit om het beste van jezelf te geven.” Met 22 jonge dansers konden de makers alvast op een pak energie rekenen. Voeg daar de fascinerende locatie van CC Muze op de oude mijnsite aan toe, en je krijgt een heel bijzondere dansfilm.

“We zijn met een driedaagse workshop gestart, om de energie van de groep af te tasten. We lieten ons ook meeslepen door de sfeer van de site. Hele generaties van arbeiders deden er elke dag afstompend werk en verloren er beetje per beetje hun menselijkheid. Dat probeerden we te recreëren bij de dansers: we daagden hen uit met technische taken die veel concentratie vereisten en namen hun expressievermogen weg.”

“Een pluim voor de dansers, want ze hebben heel professioneel onze richtlijnen uitgevoerd. Ik herinner me één passage in het bijzonder, waar we de pauze van de arbeiders in beeld brachten. De jongeren kregen een brikje fruitsap met de vraag om het op te drinken en een paar minuten in hun rol te blijven totdat de camera stopte. Die pure concentratie op hun gezichten was ronduit pakkend. Het is voor mij een van de meest intrigerende scènes uit de film.”

>> MOTEUR SYNCHRONE

CREDITS

concept, script, edit: Jamie Lee
camera, kleurcorrectie: Stanislav Dobák
productieassistent: Jacob Ingram Dodd,
Britt Lemmens
coördinator: Elena Decock
dansers: Merle Duckers, Flore Schroyen,
Maud Bervoets, Merel Geenard, Lore
Van Hölje, Jade Gijzen, Lize Coppens,
Joya Vanloffelt, Viebe Goedheid, Febe
Nachtgael, Romi Bruggeman,
Amber Klockaerts, Lauren Belmans,
Amber Vanhoof, Caro Leclere,
Charlotte Houben, Keet Van Bon,
Lore Theunis, Lore Congedo,
Hannes Van Borm en Sara Cuypers
productie: Danspunt, FABULEUS,
Passerelle en de cultuurcentra van
Genk, Hasselt, Heusden-Zolder,
Houthalen-Helchteren, Lommel,
Maasmechelen en Tongeren

Manon Avermaete (*1983) studeert in 2007 af in Moderne theaterdans aan de Theaterschool Amsterdam. Haar eerste werk, *What the water feels like to the fishes*, wordt geselecteerd voor de Uitmarkt in Amsterdam en zorgt voor het startschot van haar werk als choreograaf.

In 2016 start ze Cie. Woest op samen met Paulien Truijen. Cie. Woest is gekend voor voorstellingen op locatie zoals *Leaving Normal*, *Lucky Shots* en *Balancing Bodies*. Ondertussen breidt Manon haar expertise uit richting creaties met en/of voor een jonger publiek

Manon Avermaete levert met Blind Spot nogal wat primeurs of. Zo is het de eerste keer dat ze samenwerkt met Passerelle. Ze werkt voor het eerst met live zang op scène. Die scène is ook echt een scène deze keer terwijl ze normaal altijd op locatie werkt. Een 'normale' auditie zat er niet in omwille van corona, en ook al omwille van corona was de maaktijd een stuk korter dan anders. Maar voor de rest is Blind Spot een typische 'Manon-creatie' geworden: samen met de dansers haalt ze verhalen naar boven waarin iedereen zich kan herkennen. Sprankelend, licht chaotisch en heerlijk pakkend.

Samen met Paulien Truijen heeft Manon een eigen dansgezelschap, Cie. Woest. Daarmee maakt ze site-specific creaties waarin de locatie een hoofdrol speelt, naast haar dansers. Die dansers zijn de laatste jaren meer en meer jonge mensen in plaats van professionals: "Ik heb een paar jaar terug voor het eerst een jongerenproject gedaan en dat is bijzonder goed meegevallen. Als je met professionals werkt, dan kan je dingen van hen eisen en verwachten dat ze die kunnen. Met jongeren is dat anders. Die zijn vaak zelf nog zoekende naar hun eigen kwaliteiten. Dat maakt het soms heel broos, en tegelijk ook heel uitbundig."

Met Blind Spot staan vier uiteenlopende jongeren op scène: "Ze hebben elk hun kwaliteiten en gebreken. Ik vond dat heel mooi om te zien en ik wou dat op de een of andere manier ook in het stuk accentueren. Eigenlijk hebben zij bijna al het materiaal zelf aangebracht. Ik had wel een concept in mijn hoofd, maar door te babbelen en samen dingen uit te proberen kwam een andere invalshoek naar boven. Ik gaf hun een opdracht, zij interpreteerden die en maakten daar iets rond, en dan kon ik er verder aan sleutelen. Zo bouwden we scène voor scène op. Het was ook tof hoe alle dansers zowat hun eigen scène hebben 'gekaapt'. Met elke scène werd duidelijk dat er eentje de overhand begon te nemen en de scène naar zich toe trok."

"Met Cie. Woest maken we altijd heel beeldend theaterdans. Niet dat we een script van a tot z volgen maar we zoeken wel altijd het menselijke op in plaats van mooie, abstracte bewegingen neer te zetten. Zo wordt een voorstelling 'leesbaar': mensen kunnen er altijd iets van zichzelf of hun omgeving in herkennen. Bij Blind Spot draait het helemaal rond zussen. Uit de verhalen tijdens de lunchpauze bleek dat de ene danser een tweelingzus heeft, de muzikant heeft drie zussen, een andere danser heeft maar liefst vijf zussen. Megaveel zussen dus, en de bij momenten hilarische verhalen over hoe die met elkaar omgaan vormen de insteek van het bewegingsmateriaal. Blind Spot draait rond hoe vertrouwd we met onze naasten samenleven maar soms compleet over het hoofd zien hoe die zich echt voelen. Blind Spot is trouwens ook de titel van een lied van Izja Rutten die live zingt tijdens onze voorstelling."

"Het is allemaal heel spannend, maar ik voel dat het goed zit. Het is tof om met deze jongeren samen te werken, en het is ook tof om met een organisatie als Passerelle te kunnen samenwerken. Ze zorgen voor een

MANON AVERMAETE BLIND SPOT

"We zoeken altijd het menselijke op in plaats van mooie, abstracte bewegingen neer te zetten."

goede omkadering maar voor de rest laten ze je gewoon je ding doen. Ze beginnen niet aan dit of dat te peuteren. Je krijgt als maker alle vertrouwen, ook al kennen ze je niet echt, en dat apprecieer ik zeker. Nu de voorstelling nog wat finetunen en dan zijn we klaar om Blind Spot los te laten op het publiek. Ik hoop dat dat in deze coronatijden lukt. Tijdens het maken hebben we alvast een hele fijne tijd gehad. Dat is mijn grootste zorg nu, dat we dat kunnen delen met iedereen."

CREDITS

concept: Manon Avermaete & Paulien Truijen
choreografie: Manon Avermaete i.s.m. dansers
dans: Jade Gijssen, Femke Legein, Dunja Lycops, Britt Loyen, Izja Rutten
muziek & zang: Izja Rutten
techniek: Raf Wouters
repetitor, decor: Paulien Truijen
gerealiseerd door Passerelle vzw i.s.m. C-mine Genk

FEMKE LEGEIN EN DUNJA LYCOPS DANSERS

Voor Dunja Lycops is het de eerste keer dat ze meedanst in een double bill van Passerelle, Femke Legein staat al voor de tweede keer op de affiche. Allebei vinden ze het fantastisch om niet alleen mee te dansen maar ook mee te creëren.

Femke Legein: "Ik volg nog altijd danslessen en ik geef er zelf ook. Maar het is leuk om creatief met dans bezig te zijn, om samen een voorstelling te maken en die performance skills terug naar boven te halen. Het was vorig jaar al super, met I Still Remain van Judith Clijsters. De aanpak en de sfeer zitten nu ook weer helemaal goed, ook al is de groep helemaal anders en is Blind Spot een heel andere voorstelling. I Still Remain was heel fysiek, Blind Spot is meer danstheater. We bren-

gen verhalen, en we werken ook met heel wat decorstukken. Die staan er niet zomaar, we gebruiken die echt. Het is een beetje zoals op locatie werken, maar dan in een gewone zaal."

Dunja Lycops heeft al aan een paar Passerelle-projecten meegewerkt, maar nog nooit aan zo'n lang traject als de double bill. Ze danst al jaren, maar mag nu voor het eerst een productie mee maken: "Je leert altijd bij uit danslessen, maar je bent nooit echt deel van het maken van een stuk. Dat is iets wat ik bij Passerelle wel mag doen en daar heb ik veel van opgestoken. Er zijn hier in de buurt wel dansscholen, maar geen groepen waar ze op zo'n manier met dans omgaan als bij Passerelle. Ik hoop dat Passerelle nog veel zo'n projecten

"Bij Passerelle mag je mee een creatie maken en daar steek je veel van op."

doet hier in Limburg."

Aan het enthousiasme van Dunja zal het alvast niet liggen. Ze is sinds kort een 'Passerello': een ambassadeur van Passerelle, zeg maar. Ze geeft feedback aan Passerelle, interviewt deelnemers, maakt blogs, shoot leuke content, en stuurt zo haar aanstekelijke enthousiasme de wijde wereld in.

DANS IN TIJDEN VAN CORONA

Met dank aan corona moet dans het ineens zonder een van zijn belangrijkste tools doen, de aanraking. Een serieuze domper en tegelijk een kans om uit te zoeken hoe hedendaagse dans social distancing veilig kan overbruggen. Van het schouwburgpodium van 30CC in Leuven naar een projectiescherm, van workshops naar physical podcasts en YouTube, van fysieke brainstormen naar zoomen over de hele wereld. Passerelle op haar best: verbinden in tijden van afstand.

LOUD

ZOË DEMOUSTIER DANSER, MAKER EN COACH

Toen ze acht was, danste Zoë mee bij kabinet k in een productie van FABULEUS. Zo kwam ze terecht bij FABULEUS, waar ze de liefde voor het werken met jonge mensen op scène meekreeg: "Omdat ik zie wat dans met jongeren kan doen." En nu is ze, eindelijk, bij Passerelle geland: "Ik had al vaker van Passerelle gehoord maar op de een of andere manier bleef dat ver weg. Vorig jaar ben ik beginnen praten met Judith en Pol en toen is alles heel snel gegaan."

Dat 'snel' dreigde terug on hold gezet te worden omwille van corona. In het kader van LOUD, een project van Stad Leuven en het European Forum for Urban Security (EFUS), was Zoë een traject opgestart met jongeren van het H. Hart in Kessel-Lo rond discriminatie en polarisering. Die thema's bleken heel erg te leven bij de jongeren, maar door corona werden de sessies halverwege abrupt stopgezet. En daarmee meteen het toonmoment dat was voorzien in 30CC in Leuven. Uit waardering voor de jongeren en hun engagement, en omdat Zoë voelde

dat ze er nood aan hadden om hun verhaal te kunnen brengen, ging Zoë met Passerelle op zoek naar een alternatief.

Het werd een dansfilm. En ook een beetje een family business: de vader van Zoë werd ingeschakeld voor de opnames en de montage, de moeder zorgde voor de kostuums. Allemaal netjes binnen de bubbel. Waar de oorspronkelijke voorstelling eerder abstract zou zijn en vooral rond dans draaide, maakte het filmformat het mogelijk om de jongeren letterlijk aan het woord te laten. Ze leerden voor de camera bewegen en interviews geven, teksten werden omgezet in slam poetry, enz.

Zoë vindt het nog altijd "ongelooflijk hoeveel ze konden en wilden proberen. Er waren weinig of geen communicatiedrempels ondanks hun verschillende achtergronden en culturen. En ze zijn allemaal doorheen het project gegroeid." Ze bekeek ondertussen al samen met de jongeren de eerste montage: "Het was fijn om elkaar terug te zien en je voelde ook dat ze trots waren dat ze hun boodschap hadden kunnen brengen." Deze bijzondere dansfilm wordt straks ook in andere scholen en omgevingen getoond om het wij-zij denken te helpen doorbreken.

"Passerelle op haar best: verbinden in tijden van afstand."

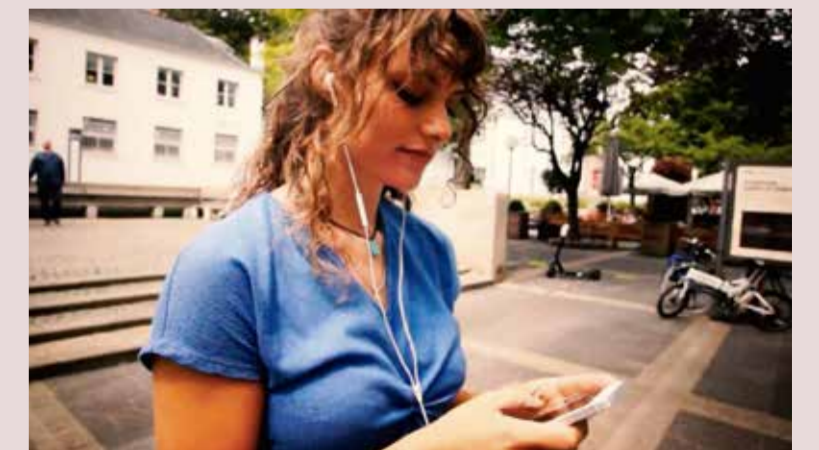
Een physical podcast

Naast het in sneltempo omturnen van een jongerentraject naar een dansfilm, hielp Zoë ook mee nadenken over nieuwe projecten die meteen coronaproof zijn. Eén wel heel bijzonder project werd de 'physical podcast'. Judith Clijsters was sowieso al aan het nadenken over de zin en betekenis van dans in deze tijd. Toen deze tijd ineens de coronatijd werd, werd het belang van dans en beweging alleen nog maar duidelijker.

JUDITH CLIJSTERS ARTISTIEK MEDEWERKER PASSERELLE

"Wat wel nog mocht tijdens de lockdown, was wandelen. Ik hoorde de hele tijd mensen vertellen over de nieuwe plekjes die ze hadden ontdekt tijdens hun zwerftochten door eigen stad of dorp. Ik dacht hoe tof het zou zijn om die wandelingen nog wat extra te pimpen. Met een soort storyteller in je hoofd die je verbeelding prikkelt terwijl je aan het wandelen bent. Die je doet rondkijken en stilstaan op een andere manier. Die je grappige, kleine instructies inluistert, zo van 'glimlach', 'zwaai je armen', of 'wandel op een groovy manier'. Zonder dat de andere mensen rondom jou doorhebben wat je aan het zien, of voelen, of denken bent. Zonder dat ze beseffen dat je met de stem van een storyteller in jouw hoofd rondwandelt."

"Ik heb de idee afgetoetst met een aantal dansers en coaches van Passerelle. En zo zijn we, helemaal online via WhatsApp en Zoom, de podcast beginnen uitwerken, vanuit België, Frankrijk, Duitsland. De enen trokken de verhalen naar zich toe, de anderen werkten de bewegingen uit. We wisselden telkens uit zodat de tekst de beweging kon voeden en omgekeerd. Niet zo evident als je elkaar niet live ziet, maar wel tof om toch samen iets te kunnen creëren. Uiteindelijk hebben we met zeven heel intensief aan de podcast gewerkt. Roosje Horckmans heeft er meteen ook een film van gemaakt. Zo hadden we ook zelf als maker en danser een 'resultaat' in handen."

"Tof om toch samen iets te kunnen creëren."

ZOË DEMOUSTIER DANSER, MAKER EN COACH

Zoë heeft het niet zo voor "al dat digitale, live streaming of captaties van voorstellingen en zo". Maar voor de physical podcast was ze helemaal gewonnen: "Ik vond dat een supermooi project. Misschien omdat het auditief is en je zo helemaal intiem en persoonlijk bij de mensen binnendringt. Het was ook tof om met mensen samen te werken die ik nog nooit live ontmoet had. Op den duur is iedereen met iedereen aan het zoomen vanuit Parijs, Berlijn, Antwerpen. Absurd eigenlijk, maar het werkte wel."

PASSERELLE IN VOGELVLUCHT

Een greep uit onze werking van het voorbije jaar

15 JAAR PASSERELLE! Budascoop Kortrijk

In februari viert Passerelle haar 15-jarig bestaan. Minister Dalle en burgemeester Van Quickenborne geven felicitaties, het publiek geniet van een double bill met T'es Moins en Alstublieft!
Creatie - Pol Coussement & Magalie Mattana / Bérengère Bodin

BROOS

CC De Grote Post Oostende

De leerlingen van OKAN Petrus & Paulus spelen driemaal voor een volle zaal en tonen zich in Broos tegelijk ontroerend kwetsbaar en bijzonder sterk.
Project - Pol Coussement

BUDA BARST

Budatoren Kortrijk

Een barst in de muur, de uitbarsting van een vulkaan of barstende koppijn? Samen met de danscoaches gaan kinderen op zoek naar de betekenis van barst.
Project - Lot Jansen

HELDENMOED

Don Bosco Hoboken

Kinderen gaan op zoek naar hun helden en heldendaden. Wie is jouw held? Wat is jouw superkracht? Geen mission impossible, maar een creatieve week met heel veel heldenmoed.
Project - Lore Borremans

DANSSTAGES

Atlas College Genk

Drie dagen intensief dansen in het theater van de kunsthumaniora van Genk! Met stevige lessen klassiek, hedendaagse dans en een moment van creatie tijdens het choreolab.
Project - Veronique Lenaers, Jake Swennen & Benjamin Muller

SPINRAGWORKSHOP

Schouwburgplein Kortrijk

In een container op het Schouwburgplein gaan kinderen als echte spinners op ontdekkingstocht in het terrarium. Creatieve hersenspinsels staan daarbij helemaal centraal.
Project - Sofie Nuyttens, Amin Srasra & Morgane Van Weyenbergh (i.k.v. Spinrag)

D-EFFECT & ALSTUBLIEFT!

CC De Werft Geel

Cultuurcentra doorheen Vlaanderen volgen Passerelle op de voet. Zo is Passerelle in maart te gast in Geel met een double bill, Alstublieft en D-EFFECT!
Creatie - Bérengère Bodin/Lisi Estaras

PHYSICAL PODCAST

Met een physical podcast zetten dansers elkaar en het publiek aan om te bewegen tijdens de lockdown. Hoe ver durf jij je smijten op je wandeltochtjes door de stad?
Project - Judith Clijsters

THE HIPHOPTOWER

Budatoren Kortrijk

Voor de jongsten is er overdag een hiphopkamp met o.m. beatbox, breakdance en rap. 's Avonds zijn er masterclasses dancehall, hiphop, wacking en popping.
Workshops - Viciousz Youngvbyzdancer, Ilmas Agh, Anke Clink, Rodie Boyindombe Lokassa (i.s.m. De Stroate)

MOTEUR SYNCHRONE

CC Muze Heusden-Zolder

Danspunt, FABULEUS, Passerelle en de cultuurcentra van Genk, Hasselt, Heusden-Zolder, Houthalen-Helchteren, Lommel, Maasmechelen en Tongeren zetten samen een dansvideo op met 22 jongeren.
Project - Stanislav Dobák & Jamie Lee

HET ONDERSTEUNEN VAN JONG TALENT

Iris Raspoet

Danspunt is de sparringpartner van al wie gebeten is door dans, de sidekick van dansers, makers en docenten, en de ondersteuner van aanstormend talent. Natuurlijk spart, kickt en ondersteunt Passerelle mee. Iris Raspoet, directeur van Danspunt, werkt dan ook regelmatig met Passerelle samen. “Een cadeau”, zo noemt ze Passerelle.

IRIS RASPOET DIRECTEUR DANSPUNT

Iris Raspoet maakte voor het eerst kennis met Passerelle in de periode 2008-2012, toen ze artistiek coördinator was bij les ballets C de la B. Het productiehuis had een grote studio voor eigen creaties maar wilde die ook daarnaast inzetten. Bijvoorbeeld door jonge makers uit eigen stal de kans te geven om te experimenteren of door participatieve projecten op te zetten. En laat dat nu net de kernwerking van Passerelle zijn. De klik was er dan ook onmiddellijk.

“Pol Coussemont was op dat moment op zoek naar jonge makers om in het kader van Dans.art DeLuxe een intensieve reeks workshops te trekken. Bij les ballets C de la B waren er wel dansers die graag dingen uitprobeerden, zoals Lisi Estaras. De match was dus snel gemaakt. Ik voelde op dat moment bij Passerelle hetzelfde uitgangspunt als bij ons: tweerichtingsverkeer. Een workshop is helemaal anders dan een dansles waarin de docent zijn of haar kennis gewoon doorgeeft. Er zit een enorme return in: de makers leren heel veel van de deelnemers. Ook bij Danspunt benadrukken we dat leren van elkaar.”

“Bij Danspunt ben ik verder blijven werken met Passerelle. Toen ik er net begon, organiseerden we een klein, internationaal dansfestival. Er moest omwille van omstandigheden last minute nog heel wat geregeld worden. Er kwamen 80, 90 jongeren vanuit heel Europa die niet alleen aan workshops deelnamen, maar ook een voorstelling presenteerden. We hadden zowel podia als studio's nodig. Passerelle heeft toen heel snel geschakeld en ons fantastisch ondersteund. Dat was echt verademend.”

“Passerelle heeft als kleine organisatie op korte tijd veel weten te bereiken.”

“Voor DANSSTORM, ons nieuwe stadsfestival dat we volgend jaar voor het eerst organiseren, trekken we naar Kortrijk. En ook daarvoor kunnen we op Passerelle rekenen. Stad Kortrijk is een cadeau, maar Passerelle is dat absoluut ook. Als Vlaams-brede organisatie is het zo belang-

rijk om een partner te hebben die je de juiste insteken helpt vinden en je de kortste weg aanwijst. Passerelle heeft als kleine organisatie op korte tijd veel weten te bereiken. Ze hebben lokaal zoveel dingen uitgetoetst en gerealiseerd, op alle vlakken: werken met jongeren, de brug maken met de professionele danswereld, participatieve projecten, enz. Passerelle kan dat hele kennisveld nu makkelijk overdragen, naar andere organisaties maar ook naar andere locaties, zoals in Limburg. Ik vind dat een bijzonder krachtig businessplan.”

“Maar wat ik persoonlijk misschien nog het strafste vind, is het engagement van Passerelle naar Roubaix toe. Ik vind het ongelooflijk straf wat ze daar doen. Dat is een zaadje planten om een heel bloemenveld te zien groeien. De impact die zo iets op een wijk heeft, niet alleen op de jongeren maar op hele families, dat is pakkend. Pol en Magalie maken daar gewoon een andere wereld, naast en tegen de hardheid die die jongeren in de gewone wereld meemaken. Ik hoop dat Passerelle ook de kennis rond dat soort werking in Vlaanderen kan uitrollen.”

AU SUIVANT Bérengère Bodin

Parallel met Stanislav Dobák en Jamie Lee werkt Bérengère Bodin in Brugge met 19 jonge dansers aan Au Suiwant. De plannen voor een kortfilm lagen al voor COVID-19 op tafel, maar de crisis heeft het thema nog scherper gesteld: het opvangen van de stem, de dromen, de verwachtingen van de jongeren. Zodat ze hun durf, energie en vooral levensvreugde vinden. “Lichtheid”, dat hebben we nodig, “tegen de angst in”, benadrukt Bérengère.

Uitgangspunt is een verteller in het jaar 2100 die 80 jaar geleden (nu dus) schrik had om aan een auditie mee te doen. Hij nodigt de jongeren uit die toen wél in de auditie stapten. Hij wil van hen horen of hij in het leven iets heeft gemist door toen af te haken. Meteen komen de grote vragen naar boven: Wat is succes? Is er zo iets als mislukken? Waarom gaat de ene makkelijk een uitdaging aan en de ander niet?

Werken met een grote groep jongeren die ze niet zelf heeft gekozen, maakt deze kortfilm voor Bérengère net even anders dan bijvoorbeeld haar creatie Alstublieft! Maar de zorg en tijd voor het proces, het betrekken van artistieke partners om mee te sparringen, het zoeken naar manieren zodat de jongeren zich durven openstellen: die elementen vind je helemaal in Au Suiwant terug. Een rasechte Bodin- én Passerelle-creatie dus.

“Jongeren moeten hun durf, energie en vooral levensvreugde vinden.”

CREDITS

concept & creatie: Bérengère Bodin

filmregie: Philippe Piffet

artistieke assistentie: Lenneke Rasschaert

theater & bewegingsadvies: Arend Pinoy

vocale coach: Jakob Ampe

camera: Bram De Waele

coördinatie: Elena Decock

dansers: Anneleen Verhaeghe, Meaghan

Timmerman, Romy Delbecke, Anna Slosse,

Helena Verhaeghe, Lola Caus, Manuel De

Vos-Clinckspoor, Jordy De Zutter, Odile Skaine,

Emmy Van de Velde, Alycia

Schoutteten, Olive Piceu, Dureti Windey,

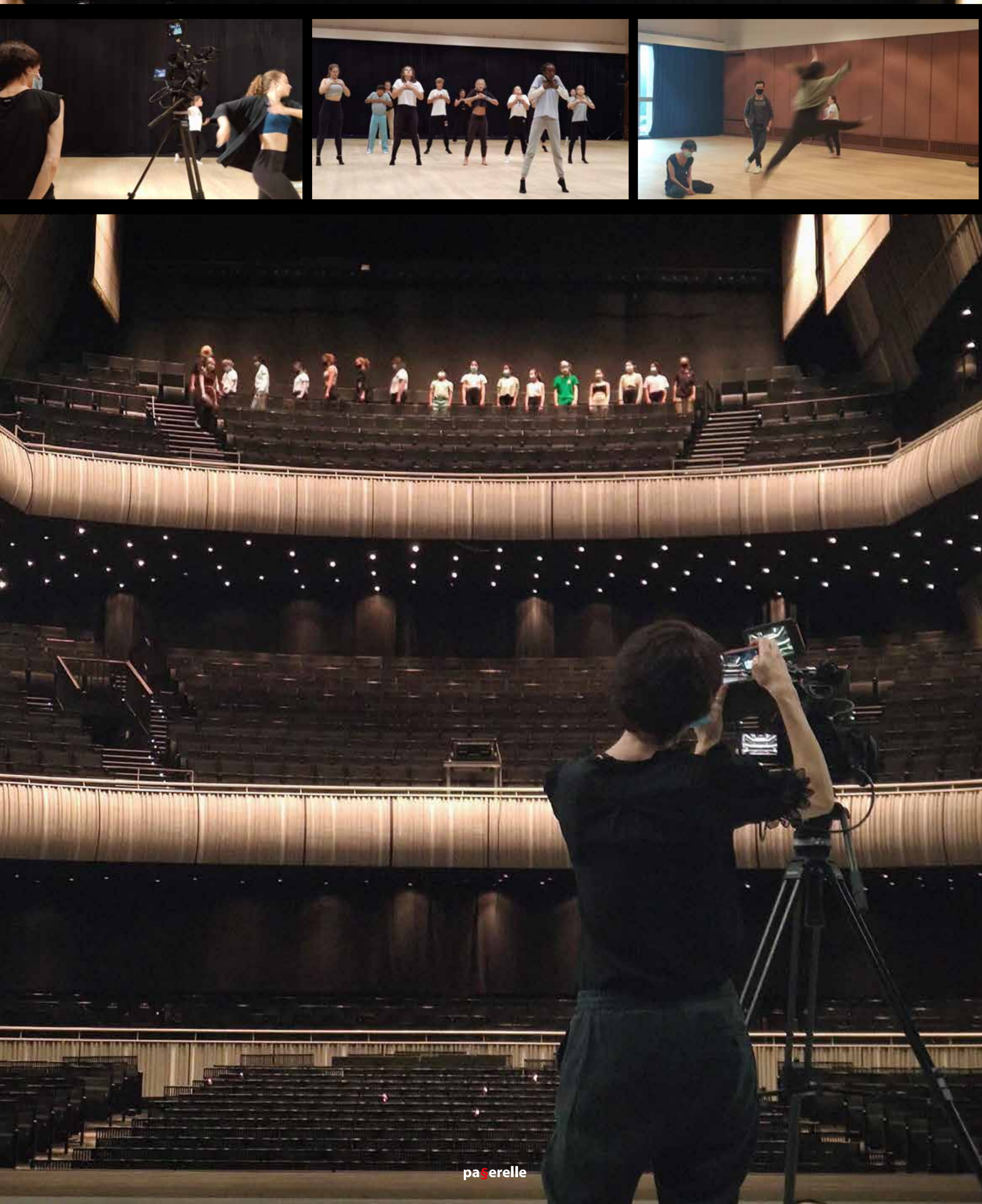
Michelle Gouwy, Seppe Schoonbaert,

Cilke Bauwens, Kona Baute,

Grace Mermuys, Romy Deroo

productie: Danspunt, fABULEUS,

Concertgebouw Brugge & Passerelle

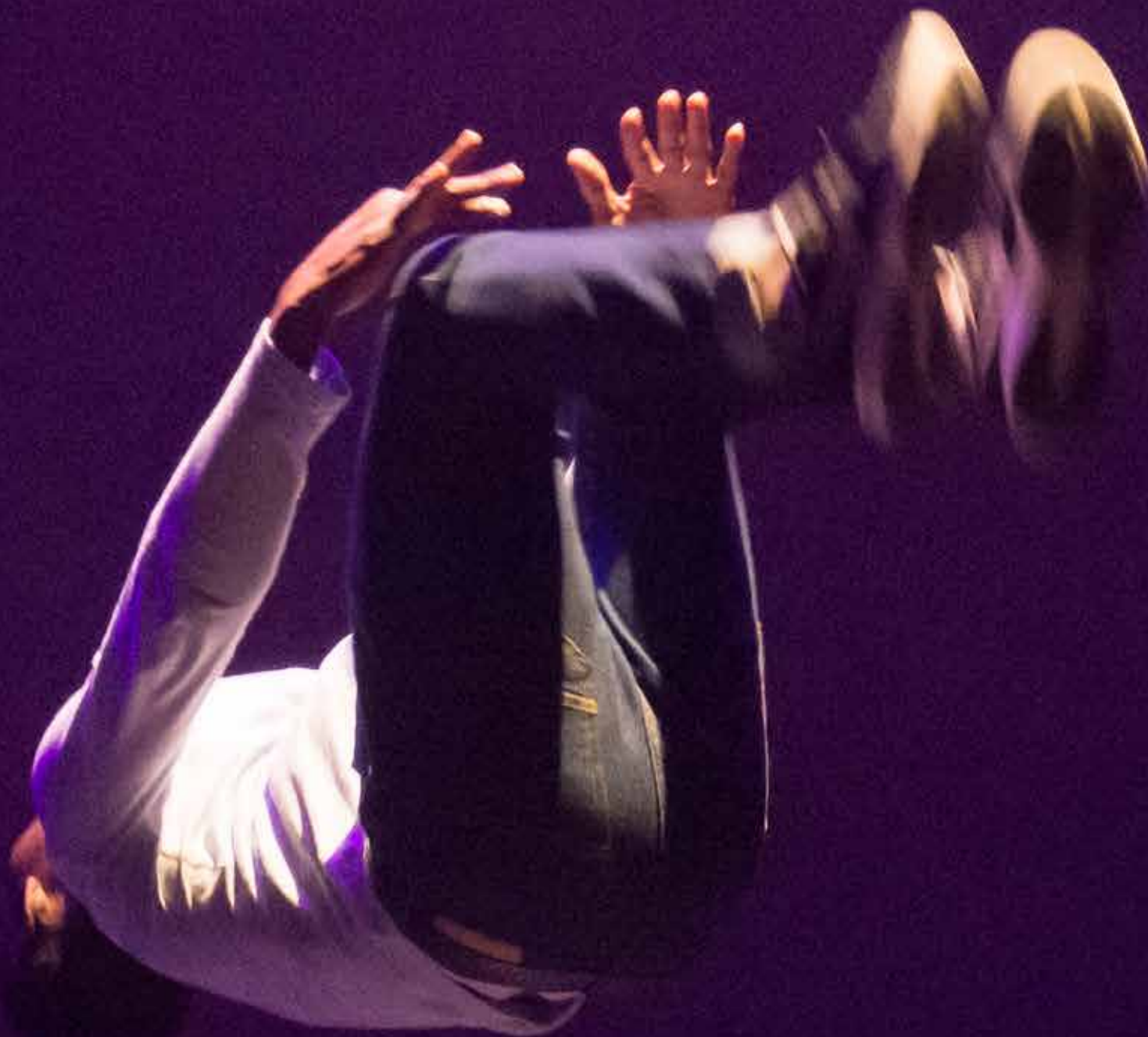
PROJECT IN BEELD

Through the Grapevine XS

Through the Grapevine is een eigenzinnige pas de deux van Alexander Vantournhout en Axel Guérin. Ze dagen elkaar uit, helpen elkaar en leiden afwisselend de dans. Emmi Väisänen, artistiek medewerker bij Not Standing (het gezelschap van Alexander Vantournhout), verkent parallel in een XS-editie van Through the Grapevine hetzelfde materiaal, maar deze keer met jongeren tussen 14 en 30 jaar.

Een organisatie van Passerelle, Not Standing, PERPLX, Schouwburg Kortrijk en Theater Malpertuis.

Volg ons op Facebook
of bekijk onze filmpjes op YouTube
via passerellezw.be.

Passerelle is een door Vlaanderen structureel erkende cultuureducatieve organisatie die werkt doorheen Vlaanderen met als ankerplekken Buda-eiland (Kortrijk) en C-mine (Genk).

Passerelle (BUDASCOOP), Kapucijnenstraat 10 (BUDASCOOP), B-8500 Kortrijk, +32 56 25 50 77
Passerelle (C-mine), C-Mine 10 bus 1, B-3600 Genk, +32 89 21 72 16
info@passerellezw.be - www.passerellezw.be